

Vuslat Günlükleri 4 Üncü Gün

– ADEM EFİLOĞLU · 16 Kasım 2017

Bugün kafam o kadar bozuk
Çalاکalem dalıyorum kelimelere
Her defasında mağlup bir hezeyan
Ve ezik duyguların gözyaşları
Kaldırımları kirletiyor...

Aldırma sakın desem bile
Yüzüme bin maske takmışlığı mı görmüyor musun
Görmüyor musun bu dağ nicelerine gölge
Bak bütün kahkahalar
Tutulmuş dudaklarımın içinde...

Kim isyanın suçlusu
Sevmek derken adadığım düşünceler
Sevmek derken adandığım gülümsemelerden geçtim
Deniz kenarlarında martılarla paylaşırken yalnızlığı mı
Biraz daha sevecektim
Biraz daha...

Neresinden bakarsan bak
Meyveler kendi vaktinde olgunlaşıyor
Kendi vaktinde geliyor beklenen
Sen ne kadar beklersen bekle
Ayaklarını en çok kaldırımlar
Gözlerini yollar seviyor...

Senaryo icabı yine yollardayım
Gözlerimde özlemler büyüyor
Kalbimde hasret sancısı
Büyük bir gürültüyle yıkılıyor saat kulesi
Zaten oldum olası zamanı sevmiyorum...

İşte sensiz bir günün hikâyesi
Anladım
Ben beyaz atlı prens değilim...

Âdem Efiloğlu